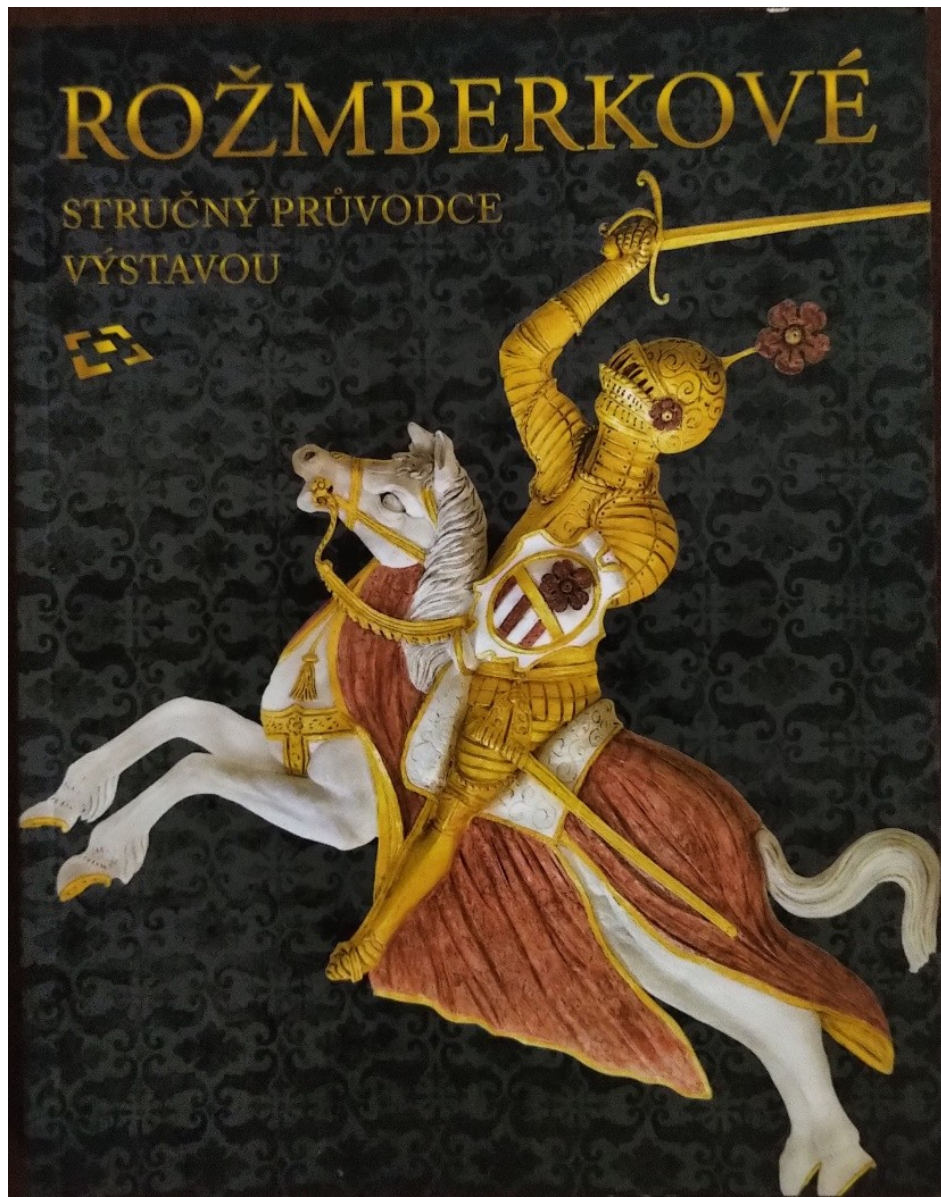

ROŽMBERKOVÉ

Třeboň, Kratochvíle, Výstava – Senát 2011

Výstava ROŽMBERKOVÉ (2011)

Turistický pas – poznávání rožmberských míst

ROŽMBERSKÝ ROK

24

NEJVÝZNAMNĚJŠÍCH MÍST
JIŽNÍCH ČECH

spjatých s rodem Rožmberků

Zámek TŘEBOŇ

Třeboň – kredenc

Kuriozity

Kuriozity

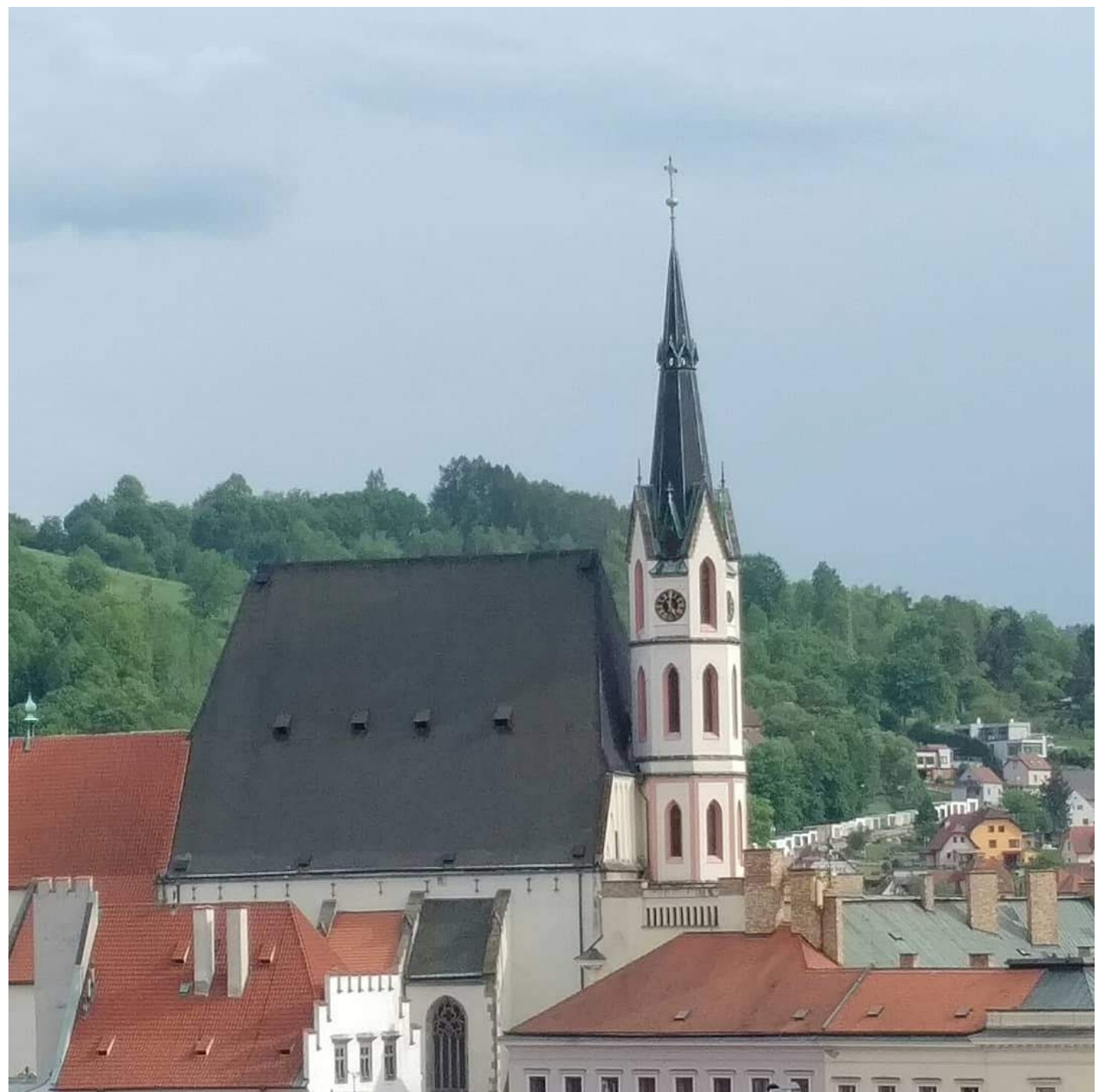
Petr VOK a místnost na zámku v Třebon kde zemřel.

Zámek Třeboň

Vilém z Rožmberka
Český Krumlov – kostel
sv. Víta, kde je pohřben

KRATOCHVÍLE

KRATOCHVÍLE

Kratochvíle

FESTINA LENTE

Kratochvíle - zahrada

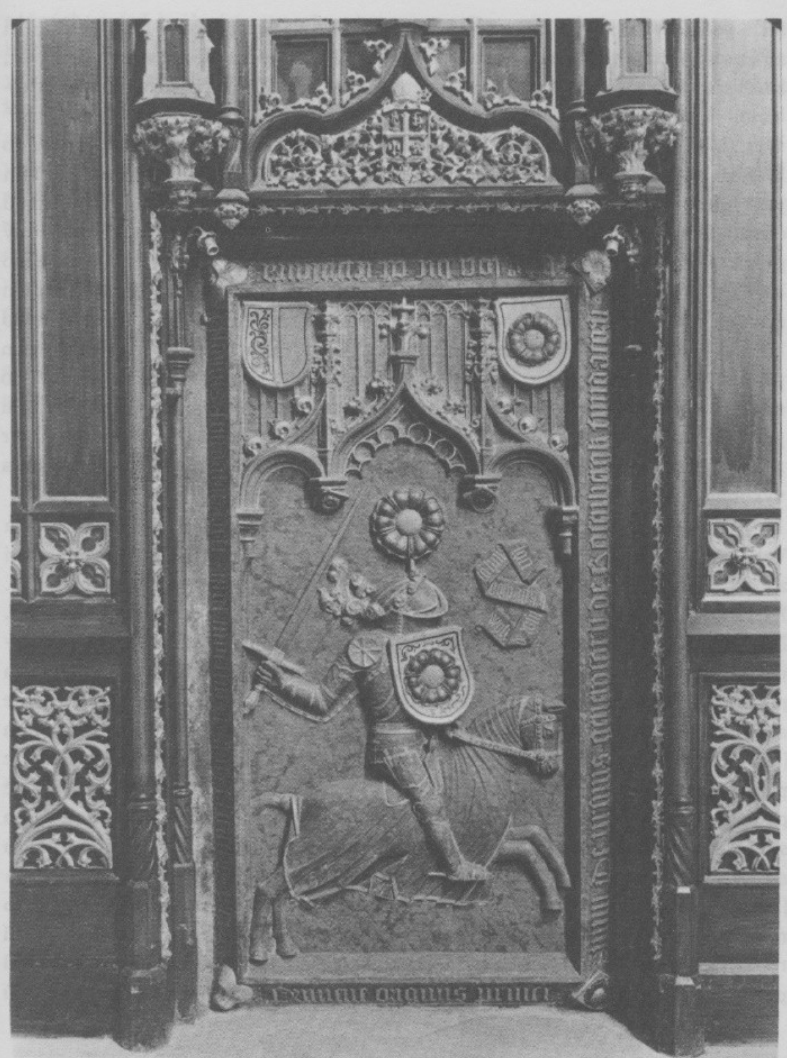

Hygiena na zámku Kratochvíle Petr Vok s privilegiem vyšebrodského kláštera.

Rožmberský epitaf klášter Vyšší Brod

Rožmberský náhrobek
ve vyšebrodském klášterním kostele
Nanebevzetí Panny Marie

Dělení rúží – pánové z Landštejna a z Ústí

Dělení rúží – centrální výjev s Vítkem z Prčice při hradu a městě Český Krumlov

Dělení rúží: pánové z Hradce a ze Stráže

VÍTEK I. Z PRČICE

(1169–1194; český královský stolník, kladský a prácheňský kastelán)

Jindřich z Hradce
(1205–1237)

Vítěk II. starší z Krumlova
(1213–1236)

VÍTEK III. MLADŠÍ Z PRČICE
A BLANKENBERKA (1194–1236)

Vítěk IV. z Klokot
(1220–1234)

Závíš z Nechanic
(1216–1257)

Vítěk V. z Přiběnic
(1243–1255)

VOK I. Z ROŽMBERKA
(1220–1262; český nejvyšší maršálek,
správce Horních Rakous,
zemský hejtman ve Štýrsku, ∞ 1. Hedvika ze Schauenberka)

Budivoj z Krumlova a ze Skalice
(1220–1272;
∞ Perchta z Falkenštejna)

Vítěk z Krumlova a Sepekova
(1262–1277; ∞ Sybila)

Vítěk II. z Přiběnic
(†1277)

JINDŘICH I. Z ROŽMBERKA
(†1310; český nejvyšší komorník a purkrabí pražský,
∞ Alžběta z Dobrušky)

Závíš z Falkenštejna
(†1290; ∞ 1. N., 2. 1285
Kunhuta, vdova po králi
Přemyslu Otakarovi II.,
3. 1287 Alžběta Uherská)

Vítěk z Krumlova
a z Hluboké
(1272–1290)

Vok z Krumlova
a ze Skalice
(1272–1290)

Budivoj ze Skalice
a Ledenic

Jan ze Skalice
a Ledenic

PETRI I. Z ROŽMBERKA (†1347;
český nejvyšší komorník, zemský hejtman
v Čechách, ∞ 1. Viola Těšínská, vdova po králi
Václavovi III., 2. Kateřina [z Vartenberka?])

Johanka
(†1317; ∞ Beneš
z Michalovic)

Markéta
(†1357;
∞ Bavor III.
ze Strakonice)

Anežka
(∞ Pertold
z Lipé)

N.
(∞ Vok II.
z Kravař)

Jan
(†1337)

Jindřich II.
(†1346
u Kresčáku)

Petr II.
(†1384; probošt
u Věch Svatých
na Pražském
hradě)

Jošt I.
(†1369; český
nejvyšší komorník,
∞ Alžběta z Wallsee)

OLDŘICH I.
Z ROŽMBERKA
(†1390; ∞ Alžběta
z Vartenberka)

Jan I.
(†1389;
∞ Alžběta
z Halsu)

Kateřina

Anna
(†1388;
∞ Jindřich
V. z Lipé)

Mecela
(†1380; ∞ Jan
z Leuchtenberka,
hrabě z Halsu)

N.
(∞ Boček
z Kunštátu)

N.
(∞ Heřman
z Potštejna)

N.
(∞ Tobiáš Bechyně
z Kamenice)

JINDŘICH III. Z ROŽMBERKA
(†1412; nejvyšší purkrabí pražský,
∞ 1. Barbora ze Schauenberka, 2. Alžběta z Kravař)

Anna
(1409)

Anežka
(1408)

Petr III.
(1406)

Lidmila

OLDŘICH II. Z ROŽMBERKA

(*1403, †1462; nejvyšší purkrabí pražský, první vladař 1418–1451; ∞ 1. Kateřina z Vartenberka, 2. N. ze Švamberka)

Kateřina

(*1405, †1454; ∞ Reinprecht mladší z Wallsee)

VYŠŠÍ BROD

Vítek z Prčice, Rožmberské dominium

ROŽMBERSKÉ DOMINIUM

kolem roku 1590

ROŽMBERK DOMAINS

around 1590

Privilegium potvrzující příbuznost Rožmberků se starobylým římským knížecím rodem Orsíni (Ursíni)

URSUS DE URSINIS

ad Alamanie Hungarie Polonie Bohemie et DACIE regna legatus Vniuersis et singulis presentibus et futuris mundi dominis ecclesiasticis et secularibus cuiuscumque dignitatis status gradus precondicionis Existentis seu futuri sint et alijs quibuscumque et cuiuscumque status et qualitatis hominibus et personis ad quos presentes littere quomodolibet peruenierint fidem facimus et arguamur et aduocaciam singulorum deducimus per presentes et nos dispositione diuina a Sanctissimo dno nostro dno Sixto diuina prouidentia papa Quarto ad partem Alamanie Hungarie Polonie Bohemie et DACIE missi cum debita legationis nostre officium in partibus Alamanie ageremus et exequeremur propinqui terre et Regno Bohemie per litteras et cum ab illustribus et Magnificis dominis dominis Wokone petro & Vlrico fratribus germanis de Roſis uelut ab amicis et consanguineis nostris indubitanter rogati sumus ut ad eosdem et dominium ac possessionem eorundem uentire digneremur. Nos eorundem consanguinitatem precibusque nostris ad nostrum affectum et desiderium diuinae inclinatis uentimus et libentissime. In quo aduentu nostro tanquam a catholicis ueris et obedientiam sedi Aplice & Romane Ecclesie obseruauimus et ut legatus Sanctissimi dno nri et consanguineis eorundem ueris suscepimus famam reuerentem cultum in eorundem domino gaudentibus. Volentes autem ex animo memoriale prefatis consanguineis et successoribus eorundem facere peruenimus cum a nonnullis inuocetur in dubium ob uerum primogenitum ignorandam quod ipsi illustres & Magnifici domini Wokopetrus et Vlricus fratres germani de Roſis Barones regni Bohemie et predecessores eorundem eorundem habere sine inuicem in Alma urbe Roma ab illustri & celeberrima domo et progenie de Ursinis a qua nos quoque oriundi sumus. Idcirco ad tollendam huiusmodi dubitationem uanam et ueritatem comprobendam et cui nos testimonium indubitanter perhibemus dicimus et arguamur quod nos septuaginta et pluribus et diuersis antiquis dominis et Illustribus uiris maioribus nostris de predicta progenie et domo nostra de Ursinis publice dicti et pro re uera ac indubitanter tenere audiuimus & cognouimus quod primogeniti illustres et Magnifici domini Wokopetrus et Vlricus fratres germani de Roſis Barones regni Bohemie consanguinei nostri certissimi et maiores eorundem a quibus ipsi descendunt tempore terro & dubio fuerunt prout et ipsi predicti domini Wokopetrus & Vlricus habentur & sunt de domo et stirpe de Ursinis et quod ab ipsa domo et progenie oriam et originem habuerunt. Que omnia & singula predicta uia semper et perpetuo fuerunt & progenitores illustrium & Magnificorum dominorum Wokonis petri & Vlrici pro hominibus & dominis de domo & genere Ursinis tenere habere et reputari fuerunt propria maiori nostri a quibus nos descendimus in uerbo ueritatis arguamur. Nos & alij de nostra stirpe et progenie de Ursinis tam qui ante nostra fuerunt et iam decesserunt quam qui nunc sunt eosdem domini Wokonis petri & Vlrici et ipsorum heredes et successores pro talibus inter alios dominos & Barones dicte domus habere tenere & reputare. Quapropter omnes et singulos dominos et alios quoscumque affectu inuicem requirimus in domino & propter quatenus his nostris litteris et testimonio fidem adhibentes eosdem illustres & magnificos dominos Wokonis petri & Vlrici aliosque ab eisdem in posterum nascituros qui de domo nostra uere & legitime nostris et aliorum dominorum de Ursinis contemplationis manu propositis commendatos habeant et pro talibus de stirpe & progenie nostra de Ursinis tenere habere & reputare acceptos exinde nobis et alijs Baronibus consanguineis nostris debitam cum se facultas obtulerit prout cupimus recomponam. In quoniam omnium fidem ac testimonium singulorum presentium litterarum presentium et per Secretarium nostrum subscribi nostris pontificalibus sigillis appensione iussimus committere. Datum Crumlowe Die decima septima Mensis Julij sub Anno Domini Millesimo Quingentesimo octavo septimo Pontificatus Sanctissimi in christo patris & domini nostri domini Sixti diuina prouidentia pape

p. Angelus Secularis

Pravda a spravedlnost vitezi nad neresti – Hans von Aachen

Znak Rožmberků, Boží pravice ze Zlaté koruny

Intarzovaný nábytek

Alegorie míru, blahobytu a umění: Hans von Aachen

Petr VOK

„Byl pán postavy spanilé, vyšší nežli pan Vilém, bratr jeho, vzezření libého, způsobů vážných, právě knížecích, promlouvání rozumného, milosrdný, přívětivý... Pán veselý, šprýmovný, avšak v sešlosti všecek na pobožnost oddal, rád pobožné knihy četl, slova božího poslouchal. Byl nových věcí žádostivý a všelijakých umění a kumštů milovný, na něž veliký náklad činil.“
Václav Březan, rožmberský archivář a knihovník, znal důvěrně svého pána, nezastíral ani jeho slabosti, především v mládí. Nechuť k učení nahradila zvědavost navštívit daleké kraje – německé země, Nizozemí, Anglii, kde poznal nádheru šlechtických rezidencí a zábav, začal se zajímat o umění. Na rozdíl od svého bratra, ovlivněného kulturou místodržitelského dvora arcivévody Ferdinanda II. Tyrolského, inspiroval se Petr Vok děním v císařské rezidenci Rudolfa II. na Pražském hradě.

Ženíl se pozdě, v roce 1580 si vzal mladičkou Kateřinu z Ludanic, příslušnici Jednoty bratrské. Měla zajistit pokračování rožmberského rodu a jako příslušnice Jednoty bratrské přispěla k Vokově konverzi. Vokův bezstarostný život na Bechyni, na panství, které dostal od svého bratra, skončil Vilémovou smrtí v roce 1592. Vok se stal vladařem rožmberského domu se všemi povinnostmi v zemských úřadech, na které nebyl předchozí výchovou připraven. Jako nejvyšší polní hejtman království se musel angažovat v protitureckém tažení. Převzal dominium zatížené obrovskými dluhy, které přes různé pokusy vyřešily až odprodeje, mezi jiným i milované Bechyně. Pomáhaly umořovat dluhy, zároveň však snižovaly výnosy z jeho panství. Udělování nových privilegií poddanským městům a městečkům přineslo hospodářské výhody vladaři i měšťanům.

Lucas van Vlackenborch: Hostina (1595)

Jan z Pernštejna

Anna Marie Rožmberská – třetí manželka Viléma

Anonym: Vilém z Rožmberka, druhý muž království na katafalku

TŘEBOŇ

Kratochvíle

Portrét Polyxeny Rožmberské z Pernštejna (kopie 19. st.)

VILÉM Z ROŽMBERK

Rybníky – Třeboňská pánev

Rožmberské sbírky

Perchta z Rožmberka – Bílá paní

